

manje hermenevtičnega pristopa k umetnosti ima za estetiko dvojno posledico: (i) na eni strani širi njen doseg, s tem ko jo razširi onstran območja lepe/visoke umetnosti k vsakdanjim predmetom in izkustvom, in (ii), na drugi strani, meče novo luč na pomen umetniških pojavov za življenje. Menim, da se (i) in (ii) navezujeta na dejstvo, da je sama hermenevtika, razumljena kot proces interpretacije, temelj vseh človeških dejavnosti, kar pomeni, da človeška bitja eksistirajo toliko, kolikor pomen svojih življenj izvajajo iz predmetov in izkustev, s katerimi se srečujejo.

Cristian Hainic

The Heideggerian Roots of Everyday Aesthetics

Key words: everyday aesthetics, hermeneutics, facticity, textuality, hermeneutical aesthetics

Drawing upon Martin Heidegger's hermeneutical phenomenology, which reconsiders the ontological status of works of art and focuses on their character as "things" in order to deconstruct the traditional meaning of art, I argue that everyday aesthetics may be said to pertain to a post-Heideggerian task of rethinking art and the fundamentals of aesthetics. Adopting a hermeneutical approach to art has a twofold consequence for aesthetics: (i) on the one hand, it broadens its reach, extending it beyond the realm of fine/high art, towards everyday objects and experiences, and (ii) on the other hand, it sheds new light on the relevance of artistic phenomena for lived life. I submit that (i) and (ii) are due to the fact that hermeneutics itself, as a process of interpretation, underlies all human activities, meaning that human beings exist inasmuch as they draw the meaning of their lives from the objects and experiences that they encounter.

Arnold Berleant

Prilastitev čutnosti in subverzija lepote

Ključne besede: estetska čutnost, prilastitev, napačna priučitev, dobiček, okus

Zaradi svoje vsenavzočnosti v izkustvu ima estetska čutnost mnoge manifestacije, tako očitne kot prikrite. Članek preučuje nekatere večinoma skrite načine, v katerih sta okus in estetska sodba, ki se kažeta v čutnem izkustvu, prefinjeno prisvojena in izrabljena. Te postopke opisujem kot prilastitev (ali prisvojitve) estetske čutnosti in imajo škodljive posledice za zdravje, družbo in okolje. Omenjene prakse so oblika estetske negacije, ki izkrivlja čutno izkustvo in manipulira z njim, kot je v interesu množičnega trženja in njegovih dobičkov. Ta vzorec imenujem prilastitev čutnosti. Tovrstne prakse imajo resen etičen pomen in nosijo družbene ter politične implikacije. Estetska analiza navadnega življenja ima pomen, ki sega onstran akademske vednosti in sugerira drugo vlogo estetike, in sicer kritično: estetika kot orodje družbene analize in politične kritike.

Arnold Berleant

The Co-optation of Sensibility and the Subversion of Beauty

Key words: aesthetic sensibility, co-optation, miseducation, profit, taste

Due to its ubiquity in experience, aesthetic sensibility has many manifestations, both overt and concealed. This paper examines some largely hidden ways in which taste and aesthetic judgment, which are manifested in sense experience, have been subtly appropriated and exploited. I identify and describe such procedures as the co-optation (or appropriation) of aesthetic sensibility, and they have damaging consequences for health, society, and the environment. These practices are a form of aesthetic negation that distorts and manipulates sensible experience in the interest of mass marketing and its profits. I call this pattern the co-optation of sensibility. Such practices have grave ethical significance and carry social and political implications. The aesthetic analysis of ordinary life has a significance that extends beyond the academy and suggests another role for aesthetics, a critical one: aesthetics as a tool of social analysis and political criticism.

Pauline von Bonsdorff

Transformacije vsakdanjosti: družbena estetika otroštva

Ključne besede: igra, otroštvo, umetnost, socialna estetika, estetiški dejavnik

V pričujočem članku vstopim v estetiko vsakdanjosti skozi igro, še posebej (a ne zgolj) skozi otroško igro. Igra gradi most med vsakdanjostjo in umetnostjo; trdim, da je eksistencialno in ontološko pomembna kot polje za artikulacijo, pogajanje in transformacijo družbenega sveta, pa tudi kot konstrukcija življenjskega sveta in njegove kompleksnosti. Igra daje tudi priložnosti za medsebojno izmenjavo intimnih občutkov. Kot temeljno družbeni pojav lahko prispeva h globljemu in bolj kompleksnemu razumevanju družbene konstitucije estetskih fenomenov na splošno. V njej se udeleženci igrajo skupaj in drug za drugega, včasih ustvarjajo performanse, ki jih je mogoče ponoviti (z variacijami ali brez njih), včasih pa gradijo kompleksne fiktivne svetove. Pomembna značilnost igre je njen interaktivni značaj: udeleženci transformirajo strukture in teme iz svojega življenjskega sveta, večinoma skozi improviziranje z drugimi ljudmi. Empirični primeri iger prihajajo iz moje lastne družine. To je metodološko utemeljeno, kajti igro je podobno kot umetnost mogoče najbolje razumeti v kontekstih. Še močnejši razlog za to pa tiči v tem, da se glavni pomen igre ustvarja skozi samo igro. Materiali predstavljajo dve vrsti igre. »Performans s scenarijem« je igra, ki ima omejeno število vlog ali udeležencev in omejeno temo. Podobna je šalam ali t. i. *action songs* (otroške pesmi, ki vključujejo mihično in gibalno ponazarjanje petih besed) v tem, da ima dokaj določeno strukturo, čeprav dopušča tudi improvizacijo. Struktura in forma pa takšno igro približata umetnosti performansa, udeleženci si jo lahko tudi zapomnijo in jo reflektirajo. Druga vrsta igre,